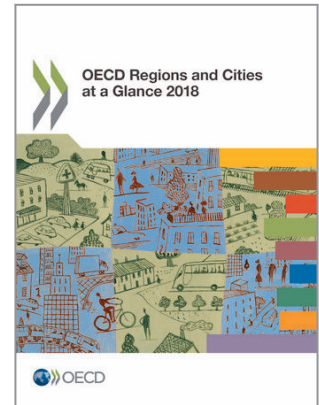

OECD *Multilingual Summaries*

OECD Regions and Cities at a Glance 2018

Summary in Finnish

Read the full book on: [10.1787/reg_cit_glance-2018-en](https://doi.org/10.1787/reg_cit_glance-2018-en)

OECD:n alue- ja kaupunkikatsaus 2018

Suomenkielinen tiivistelmä

Samaan aikaan talouden elpessä jatkuvasti globaalista talouskriisistä on nähty merkkejä entistä laajemmasta taloudellisten erojen vähentymisestä maiden sisällä. Vuosina 2000-2007 alueiden väliset erot maiden sisällä olivat kasvaneet. Samana ajanjaksona matalan tulotason maat kuroivat kiinni eroa muihin maihin talouden alalla. Globaalin talouskriisin alussa tämä johti tilanteeseen, jossa maiden sisäiset erot olivat maiden välisiä eroja suuremmat. Tämä trendi kääntyi päinvastaiseksi vuodesta 2011 lähtien ja maiden sisäiset erot alueiden välillä ovat supistuneet merkittävästi etenkin viime vuosien aikana. Täyskäännöksen tapahtui ensin Euroopan ulkopuolisissa maissa ja levisi vasta taannoin Eurooppaan, missä talouden elpyminen oli viivästynyt. Näistä tervetulleista parannuksista huolimatta alueelliset erot pysyvät suurina monissa aiheissa.

Edellä mainittujen vaiheiden aikana pääkaupungit ja suurkaupunkialueet, joilla tarkoitetaan vähintään 500 000 asukkaan taajamia, ovat pysyneet erittäin puoleensavetävinä sekä liiketoimijoiden että asukkaiden silmissä. Suurkaupunkialueiden väestömäärä on kasvanut vuosittain 0,75 % vuodesta 2000 lähtien ja niiden osuus kansallisesta BKT:sta on nykyisin noin 60 %. Niillä tapaa olla myös suurempi osuus maahanmuuttajia, enemmän innovaatiota ja uusia yrityksiä.

Vaikka alueiden välisen erojen on todettu supistuneen viime aikoina, monet jo vuonna 2000 jälkeenkääneet alueet kamppailevat edelleen päästäkseen maansa vauraampien alueiden tasolle. Esimerkiksi tietyn OECD-maan tuottavin alue on keskimäärin kaksi kertaa tuottavampi kuin sen vähiten tuottava alue ja erot työllistymismahdollisuuksissa ovat huomattavat. Ongelmana on lisäksi se, että aluehallinnon investointien vähenemisen myötä kyky ylläpitää hyvää infrastruktuuria ja julkisia palveluja tulee todennäköisesti olemaan entistä haasteellisempaa monilla alueilla.

Tämä raportti tarjoaa kattavan arvion alueiden ja kaupunkien toimista vahvemman talouden rakentamiseksi, asukkaiden elämänlaadun parantamiseksi ja osallistavamman yhteiskunnan edistämiseksi. Se antaa vertailevan tilannekuvan eri trendeistä alueellisessa tuottavuudessa, talouskasvussa, yrittäjyydessä ja väestön hyvinvoinnissa OECD-maiden ja valittujen OECD:n ulkopuolisten maiden alueilla ja kaupungeissa. Raportissa valotetaan erityisesti alueellista eriarvoisuutta, kuten tuloeroja ja epäyhtäläisiä mahdollisuuksia, siirtolaisten integraatiota OECD-maiden eri alueilla sekä sukupuolten välisiä eroja hyvinvoinnin eri ulottuvuuksissa aluetasolla.

Tärkeimmät havainnot

Alueiden väliset taloudelliset erot OECD-maissa ovat vihdoin alkaneet kaventua, mutta ne ovat edelleen varsin suuret

Maiden sisäiset taloudelliset erot alueiden välillä ovat alkaneet lopultakin pienenemään. Ne ovat silti edelleen suhteellisen suuret ja eri maissa on nähtävissä erilaisia suuntauksia. Vuodesta 2000 lähtien alueiden väliset taloudelliset erot ovat pysyneet ennallaan tai supistuneet puolessa OECD-maissa ja kasvaneet puolessa niistä. Esimerkiksi Kiinassa, Meksikossa ja Uudessa-Seelannissa alueiden väliset

taloudelliset erot kaventuivat merkittävästi. Sitä vastoin talouskriisistä eniten kärsineissä maissa (esim. Etelä-Euroopan maat ja Irlanti) erot kasvoivat, vaikkakin viime vuosina on nähty merkkejä kasvun taitumisesta.

OECD:n viimeaikaisissa tutkimuksissa on löydetty tekijöitä, jotka ovat maiden sisäisen alueellisen tuottavuuden vastakkaisten suuntausten takana. Yleisesti ottaen voidaan todeta, että avoimen sektorin liiketoimintaan enemmän erikoistuneet alueet - mikä tarkoittaa avoimuutta kansainväliselle kilpailulle - tai kaupunkien läheisyydessä sijaitsevat alueet ovat onnistuneet kuroma eroa maansa vauraimpiin alueisiin muita nopeammin. Esimerkiksi kaupunkien läheisyydessä sijaitsevat maaseutualueet ovat kaventaneet tuottavuuseroa kaupunkialueisiin verrattuna 3:lla prosenttiyksiköllä 2010 jälkeen.

Tämän lisäksi pääkaupunkialueiden taloudellinen merkitys on kasvanut edelleen kuluneiden kahden vuosikymmenen aikana. Uusien yritysten ja niiden luomien työpaikkojen lukumäärä on yli 60 % korkeampi pääkaupungeissa, jotka nähdään yritystoiminnan ja innovoinnin keskuksina.

Monet elämänlaadun ulottuvuudet ovat parantuneet melkein joka paikassa, mutta ansio- ja työllistymismahdollisuudet keskittyvät edelleen suuriin kaupunkeihin ja tietyille alueille

Useimmilla alueilla hyvinvoinnin monet ulottuvuudet ovat parantuneet vuodesta 2000 lähtien, mikä on osaltaan kaventanut alueellisia eroja. Tämä pätee erityisesti koulutustason, elinajanodotteen ja turvallisuuden suhteen. Materiaaliset ulottuvuudet, kuten työpaikat ja tulot, eivät kuitenkaan ole parantuneet kaikkialla. Työpaikan löytäminen on edelleen huomattavasti vaikeampaa tietyillä alueilla. Nuoret aikuiset kärsivät tästä erityisesti, koska nuorisotyöttömyysluvut ovat edelleen 50 %:in yläpuolella tietyillä alueilla, kuten Epeirosissa Kreikassa ja Calabriassa Italiassa.

Työmarkkinoiden haasteet vaikuttavat suoraan asukkaiden tulonhankkimismahdollisuuksiin. Suurkaupunkialueilla asuvien tulotaso on 21 % korkeampi kuin muualla asuvien, vaikkakin hintataso ja erityisesti asumiskustannukset tapaavat olla myös korkeampia suurissa taajamissa. Kun kotitaloudet käyttävät keskimäärin 20 % tuloistaan asumiseen, asumiskustannukset voivat nousta jopa 40 %:iin esimerkiksi Oslossa Norjassa.

Osallistava kasvu edellyttää eriarvoisuuteen tarttumista kaikilla tasoilla alueellisessa mittakaavassa

Eriarvoisuutta ei löydy vain alueiden ja kaupunkien välillä, vaan myös niiden kaikkien sisällä. Kärjistynyt eriarvoisuus voi sulkea osan väestöstä työllistymismahdollisuuksien ulkopuolelle ja estää näin sitä hyötymästä talouskasvusta, mikä puolestaan voi heikentää pitkän aikavälin sosiotaloudellista kestävyyttä. Suurkaupunkialueilla eriarvoisuus voi olla erityisen jyrkkää kaupunginosien välillä, kun varakkaimmat kotitaloudet asuvat erityisissä kaupunginosissa erillään muista tuloryhmistä. Osallistavamman kasvun aikaansaamiseksi on olennaista, että mahdollisuuksien, työpaikkojen ja palvelujen saatavuus taataan kaikille. Esimerkiksi palvelujen saatavuus vaihtelee suuresti jopa saman suurkaupunkialueen sisällä. Noin 87 %:lla keskustojen tiheään asuttujen kaupunginosien asukkaista on enintään 30 minuutin ajomatka sairaalaan verrattuna vain 57 %:iin ydinkeskustoista kauempana asuviin.

Kehityksen edistämiseksi joka paikassa on tärkeää tukea kaikkien väestönsien osallistumista talouskasvun luomiseen. Vaikka sukupuolten välinen ero työllisyysasteissa on kaventunut hieman vuodesta 2000 lähtien, tietyillä alueilla Meksikossa, Turkissa, Chiilessä, Italiassa ja Kreikassa naisten työllisyysaste on edelleen 20 prosenttiyksikköä miehiä matalampi. OECD-maiden alueille saapuneiden maahanmuuttajien keskuudessa naisten työllisyysaste on 15 prosenttiyksikköä miehiä matalampi. Koska eriarvoisuus johtuu pääosin paikallisista tekijöistä, valtiotasoa alemmilla hallintotahoilla, joiden vastuulla koulutus-, terveys- ja muut sosiaalipalvelut yleensä ovat, on tärkeä rooli osallistavan kasvun edistämisessä.

© OECD

Tämä yhteenveto ei ole virallinen OECD-käännös.

Tämän yhteenvedon kopioiminen on sallittua sillä edellytyksellä, että OECD:n tekijänoikeudet ja alkuperäisen julkaisun nimi mainitaan.

Monikieliset yhteenvedot ovat käännettyjä otteita OECD:n julkaisuista, jotka on julkaistu alun perin englanniksi ja ranskaksi.

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2018), *OECD Regions and Cities at a Glance 2018*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/reg_cit_glance-2018-en